

Titel: II.

Citation: "II.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e61049/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

- 6) Bestemmelser om Inkassators Sikkerhedsstillelse (Efterslevens § 30);
- 7) Afgjørelser af Spørgsmaal angaaende Bestillingen af en Kurator for Boet (Efterslevens § 32);
- 8) Eftersrettens Gødfjendelse af en Værges Begjæring om, at der skal gives den Nødvendige Udslag efter Budsning for hans Arvelod (Efterslevens § 47);
- 9) Afgjørelser af det Spørgsmaal, om et Bo i Genhold til Efterslevens § 75 kan udleveres Arvingerne til videre Behandling og Deling;
- 10) Afgjørelser af det Spørgsmaal, om ommeldte Fordringer eller nedlagte Paaaaendte, der medtages af Regen iblandt Boets Vedkommende, skulle bestrides af selve Boet, eller om dette ikke skal optræde som Part (Udfæstets § 618).

De Hensyn, der have ført til at foreslaa Retssmidlers Udelukkelse i ovennævnte Tilfælde, ere af lignende Bessaffenhed som de, paa hvilke den tilsvarende Regel i Konkurslovens § 137 er bygget. Det drejer sig i alle de nævnte Tilfælde om en Afgjørelse af væsentlig administrativ Karakter, som beror paa et Skøn, der forudsætter nøje Kjendskab til Boets Forhold eller til Personer og andre individuelle Omstændigheder, og som derfor ikke hensigtsmæssigt kan henlægges til den overordnede Ret.

Reglen i § 627 er en ligesom Anvendelse af Udfæstets almindelige Grundfæstning med Hensyn til Gyldigheden af Afkald paa Retssmidlers Anvendelse.

Svareledes der skal forholdes med Hensyn til den nærmere Fremgangsmaade ved Paaaaendte og Besværgings Sværstættelse samt Sagens Behandling i den overordnede Instans, omhandles i §§ 628—630, der i alt Væsentligt stemme med de i 7de Affinis første Hovedafdeling Kapitel V. givne Regler om Høgedforretninger.

Paaaaendte fra Landsretten til Højesteret i de heromhandlede Tilfælde finder i Reglen ikke Sted (§ 631). Dog har man ment, at Afgangen til saadan Paaaaendte ikke helt burde være udelukket, navnlig fordi Repartition — som allerede tidligere berørt — undertiden vil indeholde Afgjørelser af Spørgs-

maal, der, saafremt Tvist herom var opstaaet paa Efterslevet, ifølge §§ 619 og 626 vilde have været at indbringe for Landsretten som første Instans og Højesteret som Paaaaendte Instans. Ifølge § 631 kan derfor Højesterets Formand i Forbindelse med to af ham tiltagne Medlemmer af Retten, ligesom det er foreskrevet med Hensyn til de i første Instans ved Landsretten paaafjendte Domstager (§ 354 sidste Stykke), tillade, at Sagen umiddelbart indbringes for Højesteret.

hvad angaar Besværing, fastsætter § 631 sidste Stykke i Overensstemmelse med Udfæstets almindelige Grundfæstning, at Landsrettens Afgjørelse i Anledning af Besværing ikke er Gjenstand for yderligere Besværing til Højesteret.

II.

Om Konkurs.

§ 633 gives Regler om Realisationen af Konkursboets Gjendele. De pantsatte Gjenstande blive herefter ogsaa fremdeles, forsaavidt ikke andet gyldigt vedtages, at afhænde ved Tvangsauktion; men ligesom man under Hensyn til den nye Rettsorganisation har anset det for naturligt, at Forauktioneringen af Boets Gjendele henlægges til Eftersretten, saaledes er det selvfølgelig de i Udfæstets 7de Affinit givne nye Regler om Tvangsauktion, der for Fremtiden blive at iagttage ved de heromhandlede Auktioner, hvorved dog efter § 633 de Kompiser, som følge af Forholdets Natur og Konkurslovens Forskrifter, blive at iagttage. Særligt foreskrives, at Kurator i Boet har at udføre, hvad der efter Lovforslagets 7de Affinit paa-ligger Retvirenten af en Tvangsauktion, og at den, der besørger Inkassators Forretninger for Boet, ogsaa fungerer som saadan, forsaavidt Tvangsauktionen angaar. Med Hensyn til Forauktionering af et Konkursboes upantsatte Gjendele henviser § 633 til Reglen i § 617 sidste Punktum, dog saaledes, at den Frihed, Konkursloven indrømmer paa dette Omraade, opretholdes.

hvad angaar Bestemmelsen af Eftersrettens Kompetence og Behandlingen af de Retvire-

ligheder, som efter det nye System skulle udskilles af Skiftet, gives der i §§ 634—638 Regler, som i alt væsentligt slutte sig til de i forrige Afdeling om Skifte af Dødsbo og Tællebo m. v. givne Forskrifter. De saa Afvigelser, der i saa Henseende foreskrives for Konkursboers Vedkommende, behøve neppe nærmere Forklaring, idet de ligesom følge af den forskellige Bestyrelsesform, der i Lovene af 25de Marts 1872 og 30te November 1874 er anordnet for paagældende Boer.

De i §§ 639—642 indeholdte Regler om Rettsmidlers Anvendelse imod de Skifteretten forbeholdte Afgjørelser ere ligeledes i høvedræffene stemmende med de tilsvarende Bestemmelser i foregaaende Afdeling. Smed Kjendelser eller Beslutninger af Skifteretten, som foresalde under Konkursboets Behandling, saa der udenfor de i Konkurslovens § 137 angivne Tilfælde, i hvilke Skifterettens Afgjørelse er endelig, finde Besværing Sted til den Landsret, under hvilken vedkommende Skifteret staar. Denne Regel har man foreslaaet ogsaa at bringe til Anvendelse paa de i Konkurslovens § 48 2det Stykke omhandlede Beslutninger af Skifteretten, hvorved Afgjørelse træffes i Anledning af en Kreditors Begjæring om, at hans Skyldners Bo skal tages under Konkursbehandling. Det drejer det sig her om Afgjørelser af særdeles indgrikkende Betydning; men paa den anden Side er det af største Betydning, at der hurtig kan opnaaes en endelig Afgjørelse af det omhandlede Spørgsmaal, et Hensyn, der ogsaa har fundet Udtryk i Bestemmelserne i Konkurslovens §§ 140—142. Det ligger derfor nær i det nye System at henføre Anker over dette Spørgsmaals Afgjørelse til Besværingsskemaen, og man har saa meget mindre kunnet finde afgjørende Betænkelighed ved at gaa denne Vej, som det ifølge Besværingsskemaets elastiske Karakter staar i Rettenes Magt at afsætte Behandlingsmaaden efter det enkelte Tilfaldes Betydning og øvrige Beskaffenhed. Naarlig fremhæves, at Retten, hvor Omstændighederne tale derfor, kan anordne mundtlig Forhandling af den Sag, der gjennem Besværing er indbragt for den.

Nedens den, der særskilt vil indanke de under Boets Behandling foresaldende Afgjø-

relser til højere Ret, efter det Anførte er henført til Besværingsskemaen, bliver derimod, i Lighed med hvad der i foregaaende Afdeling er foreskrevet om Skifte af Dødsbo og Tællebo m. v., Paakaanst at anvende, naar den sluttede Konkursbehandling enten alene eller i Forbindelse med de under samme afsagte Kjendelser ellertagne Beslutninger indbringes til overordnet Retts Provelse (§ 639 sidste Stykke). Fra denne Regel er dog gjort en Undtagelse for det Tilfælde, at Konkursbehandlingens Sluttes ved en Aktord. Af Hensyn til den store Betydning, det for Opnaaelsen af Aktordens Hjælp har, at Spørgsmaalet om dens Gyldighed snarest muligt bringes til endelig Afgjørelse, er det nemlig i § 639 fastsat, at den Beslutning af Skifteretten, hvorved Aktorden er stadfæstet, forsaavidt den overhovedet kan indbringes for højere Ret (fr. Konkurslovens § 139), bliver at angibe ved Besværing. Hvad angaar Anker over den Beslutning af Skifteretten, hvorved en antagen Aktord forkastes, gives Regler i § 639 1ste Stykke, hvorefter saadan Anke under Sagttagelse af de i Konkurslovens § 138 fastsatte Begrænsninger skal gjøres gjældende ved Besværing.

§§ 643—644 behøve neppe nærmere Motivering. Bestemmelsen i 643 er en ligesom Anvendelse af Grundfættningen i Konkurslovens § 80 paa de i nærværende Afdeling givne Regler, medens § 644 overfører de i § 627 og §§ 629—631 om Dødsbo sidste givne Regler paa Konkurs.

Tiende Afsnit.

Lovens Træden i Kraft. Overgangsbestemmelser.

§ 645 bestemmes Liden for Lovens Træden i Kraft; det er en Selvfølge, at denne maa falde sammen med Tidspunktet for Indførelsen af den nye Rettsorganisation, som foreskattes i det foreliggende Lovudkast. De følgende Paragrafer i nærværende Afsnit fastsætte nærmere Grænsen mellem den ældre ophavende Processrets og den nye Lovs Omraade i Henseende til Sagens Behandlingsmaade.